

CABRERIZO, Marià. *Memòries de les meues vicissituds polítiques des del 1820 al 1836*. València: Institutió Alfons el Magnànim, Centre Valencià d'Estudis i d'Investigació, 2018. Moment memorialística, 2. 165 pàgs. [12,5 x 20].

La col·lecció Moment memorialística de l'Institutió Alfons el Magnànim, Centre Valencià d'Estudis i d'Investigació ens ofereix l'oportunitat de recuperar els escrits autobiogràfics de l'editor Marià Cabrerizo (1785-1868). L'obra original, *Memorias de mis vicisitudes políticas desde 1820 á 1836*, impresa a València l'any 1854 ha estat reeditada amb petites modificacions per tal de facilitar i agilitzar la lectura, com són la incorporació de les notes a peu de pàgina dins del text principal i l'eliminació d'alguns documents considerats secundaris (certificats vinculats al seu procés judicial per part de les autoritats civils i eclesiàstiques absolutistes, correspondència familiar, llistat de "*cargos públicos y honores que he obtenido en Valencia*" ...), i que no afecten a la narració personal, veritable protagonista d'aquestes pàgines.

Cabrerizo, aragonès instal·lat a València des dels 17 anys, va esdevenir un dels editors valencians de referència a la primera meitat del segle XIX, amb una dedicació professional que abastà l'ampli ventall del món de la producció i la distribució del llibre, des de enquadernador a venedor, destacant finalment com a impressor i editor. Parlar de la passió professional de Cabrerizo és parlar també de la seva passió política, com és la militància liberal, que va incloure responsabilitats com a oficial de la milícia nacional i regidor municipal a València durant el Trienni Liberal (1820-1823). Una militància que comportà la repressió política, tal i com deixen constància les seves memòries, en forma d'empresonament (al castell de Sagunt i a les torres de Quart), espoli i desterrament. Malgrat aquestes "vicissituds", el nostre protagonista pogué reprendre la seva activitat professional i destacà com a divulgador d'obres traduïdes de la literatura francesa d'autors com Chateaubriand, Sophie Ristaud i el vescomte d'Arlincourt.

El valor històric d'aquestes memòries va més enllà del seu caràcter d'escrit en defensa pròpia, en convertir el seu al·legat en un relat en primera persona de la vida i les experiències d'un presoner polític al segle XIX.

IHE
(Secretaria de la Revista)

Traducción de la reseña anterior;

La colección Moment memorialística de la Institució Alfons el Magnànim, Centre Valencià d'Estudis i d'Investigació nos ofrece la oportunidad de recuperar los escritos autobiográficos del editor Marià Cabrerizo (1785-1868). La obra original, *Memorias de mis vicisitudes políticas desde 1820 á 1836*, imprimida en Valencia en 1854 ha sido reeditada con pequeñas modificaciones para facilitar y agilizar la lectura como son la incorporación de las notas a pie de página dentro del texto principal y la eliminación de algunos documentos considerados secundarios (certificados vinculados a su proceso judicial por parte de las autoridades civiles y eclesiásticas absolutistas, correspondencia familiar, listado de “*cargos públicos y honores que he obtenido en Valencia*” ...), y que no afectan a la narración personal, verdadero protagonista de estas páginas.

Cabrerizo, aragonés instalado en Valencia desde los 17 años, se convirtió en uno de los editores valencianos de referencia en la primera mitad del siglo XIX, con una dedicación profesional que abarcó el amplio abanico del mundo de la producción y la distribución del libro, desde encuadernador a vendedor, destacando finalmente como impresor y editor.

Hablar de la pasión profesional de Cabrerizo es hablar también de su pasión política, como es la militancia liberal, que incluyó responsabilidades como oficial de la milicia nacional y regidor municipal en Valencia durante el Trienio Liberal (1820-1823). Una militancia que comportó la represión política, tal y como dejan constancia sus memorias, en forma de encarcelamiento (en el castillo de Sagunto y en las torres de Quart), espolio y destierro. A pesar de estas “vicisitudes”, nuestro protagonista pudo retomar su actividad profesional y destacó como divulgador de obras traducidas de la literatura francesa de autores como Chateaubriand, Sophie Ristaud y el vizconde de Arlincourt.

El valor histórico de estas memorias va más allá de su carácter de escrito en defensa propia, al convertir su alegato en un relato en primera persona de la vida y las experiencias de un prisionero político en el siglo XIX.

IHE
(Secretaría de la Revista)